

ပြေလတ်ဖောင်ဖြင့်သူ

အလင်းဆုံးကြယ်ကို
လူငယ်လို့ ရေးလိုက်

ကဗျာရှည်စုစည်းမှု

အလင်းဆုံးကြယ်ကို လူငယ်လို့ရေး လိုက်

ကြယ်ဆိုတာ

ညကောင်းကင်ပြာပြာရဲ့ မျက်နှာကြက်မှာ

လပြီးရင် အတောက်ပဆုံး

အမြဲပြုံးနေတဲ့ အလင်းပွင့် ဖြစ်တယ်

ကြယ် ဘယ်နှခါကြွေကြွေ

ဘယ်မှာ ကြွေကြွေ

ကြွေတဲ့နေရာပြန်ကြည့်

ကြယ်တွေ ဟာ မိုးလုံးပြည့်

အဲဒါ ကြယ်သတ္တိရဲ့ အဓိပ္ပာယ်

ငါပြောချင်တဲ့ ကြယ်ပေါ့

ငါရေး မယ့် ဒီကဗျာမှာ တော့

ကြယ်ဆိုတာ လူငယ်

လူငယ်ဆိုတာ ကြယ် . . ။

သွေးရင်းသားရင်း မဟုတ်ဘဲနဲ့

အချင်းချင်း လည်ပင်းဖက် သီချင်းဆို

ညီအစ်ကိုလိုချစ်တဲ့ လူငယ်

အဲဒါလည်း ကြယ်ပဲ

ချာချီရဲ့ လူငယ်ဘဝဟာ

ဥရောပကြယ်တစ်စင်းဆိုရင်

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ လူငယ်ဘဝဟာလည်း

အာရှရဲ့ကြယ်တစ်စင်း

ဘယ်တော့မှ မကြွေတဲ့အလင်းပဲ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းက ပြောတယ်

အသက်ငယ်ပေမယ့်

လူကြီးအလုပ်လုပ်ရင် လူကြီးပဲတဲ့

ငါ ကတော့

လူကြီးအသက်နဲ့ လူငယ်လိုတွေ :

ခေတ်ပေါ်ကဗျာရေး တယ်

ခေတ်ပေါ်ကဗျာချစ်တယ်

ခေတ်ပေါ်ကဗျာဆိုတာ လူငယ်ကိုကိုယ်စားပြု

ဘယ်တော့မှ အတုလုပ်မရတဲ့ နိမိတ်ပုံ

ရင် ခုန်သံအသစ်နဲ့ ရင် ခုန်ချင်တယ် . . .။

လူငယ်ကို ချစ်တယ်ဆိုတာ

အနာဂတ်ကို ချစ်တာ

လူငယ်ကို ယုံတယ်ဆိုတာ

အနာဂတ်ကို ယုံတာ

တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့ကွာ

လူငယ်ဆိုပြီး

ငါ့လှေငါထိုး ပဲခူးရောက်ရောက်

ငါ့မြင်းငါစိုင်း စစ်ကိုင်းရောက်ရောက်ဆိုတဲ့

ကြယ်ဟိတ်ကြီးပုံမျိုး ကတော့

ငါ့ရင်ဘတ်နဲ့ ဝေးဝေးကကြယ်ပဲ ဖြစ်မယ်

တကယ်က

ပဲခူးရဲ့ဟိုဘက် စစ်ကိုင်းရဲ့ဟိုဘက်

အခက်အခဲတံတိုင်းတွေ ရဲ့ ဟိုဘက်ထိခြေဆန့်

ဖြန့်နိုင်သမျှထက် ပိုဖြန့်ရမယ်. . ။

လူငယ်ဆိုတာ

ယုံကြည်ချက်ကိုရွက်ဖွင့်

မှာ :ခွင့်ရှိတယ် မိုက်ခွင့်ရှိတယ်

ဒါပေမယ့် ရိုင်းခွင့်မရှိဘူး

စော်ကားခွင့်မရှိဘူး

အဲဒီ မှာ

လူငယ်ဆိုတာ ကြယ်အသစ်

ကကြီးယရစ်နဲ့ကြယ်မှ တန်ဖိုးရှိတယ်

ကကြီးယပင့်နဲ့ကျယ်ဆိုရင် တန်ဖိုးမရှိဘူး

မင်းကိုယ်မင်း လူငယ်လူငယ်နဲ့

ယရစ်နဲ့လူကြယ်လား ယပင့်နဲ့လူကျယ်လား

ဒါတော့ စဉ်းစားကွာ

ဟောဒီကမ္ဘာမှာ သေပြီးတဲ့အထိ

နာမည် တစ်လုံး ကျန်ခဲ့သူတွေ ဟာ

ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ သမိုင်းရှိသူတွေ ချည်းပဲ

ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ သမိုင်းဆိုတာ

အကိုင်ချိုး စိုက်တိုင်း

အပင်ပေါက်တာမျိုး မှ မဟုတ်ဘဲ

စာလေး တစ်ပုဒ် နှစ် ပုဒ်

ကဗျာလေး တစ်ပုဒ် နှစ် ပုဒ်လောက်နဲ့

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဟုတ်ကြီးမှတ်

စိတ်ကူးယဉ် သူရဲကောင်း ဆိုင်းဘုတ်တပ်လို့

လေရဟတ်ကို ဓားရေး ပြတ်

အာဂဒွန်ကွီဇတ်လိုလူငယ်

သမိုင်းက ရယ်လိမ့်မယ်

သခင်ကိုယ်တော် မှိုင်းရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

မဟတ္တမဂန္တီရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

လူရွှန်းရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

ချာချီရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

ဟိုချီမင်းရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

ဂျင်ဂျစ်ခန်ရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

တော် လိစတွိုင်းရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

ဂျက်လန်ဒန်ရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

ဂျီဆေရီဇော်ရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

ဂျာဂါလာနန်းရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

မာတင်လူသာကင်းရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

နယ်လိဆင်မင်ဒဲလားရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

ချေငွေဗားရားရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

ဂျူလီယက်ဖူးချစ်ရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

ငုယင်ဗန်ထရွိုင်းရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

ဟွန်ဆန်ရဲ့ လူငယ်ဘဝ

မင်းတို့ အားကျပါ

အားကျပါ

အားကျပါ

အားကျလိုက်စမ်းပါ

အားကျစရာကို အားကျ

အတုယူစရာကို အတုယူ

လူငယ်ရဲ့ မနက်ဖြန်ဆိုတာ

တလူလူလွင့်ရမယ့်အလံပေါ့။

လူငယ်ဆိုတာ

တောင်ပံမပါဘဲ ကောင်းကင်ပျံမယ့်ငှက်

အိပ်မက်အသစ် ဖြစ်ရမယ်

လူငယ်ဆိုတာ

မသွေးခင်ကတည်းက မြည့် နေတဲ့ဓားသွား

ခွန်အားအသစ် ဖြစ်ရမယ်

လူငယ်ဆိုတာ

ဘယ်ကျောက်တုံးမှ မပွတ်ခတ်ဘဲ

လန့်နှိုးတဲ့အလင်း သီချင်းအသစ် ဖြစ်ရမယ်

လူငယ်ဆိုတာ

အနာဂတ်ကို ပုံတူရေးဖို့ အဆင်သင့်

ကျည်ဆန်ကိုလည်း ပန်းပွင့် ဖြစ်စေရမယ်

လူငယ်ဆိုတာ

အဖေထက် ခေါင်းတစ်လုံးမြင့်တဲ့

အတိဇာတသား

တစ်ဖြောင့်တည်းပြေးတဲ့ မြားပဲ

လူငယ်ဆိုတာ

(ကိုငြိမ်းသစ်စာသား ခဏ္ဍားရရင်) ဒုက္ခတွေ ကို ထိုးသတ်ရင်းနဲ့

လက်သီးကို ကြီးအောင်မွှေး

စွန့်စားမှု အသစ်ကို ပေးရသူလည်း ဖြစ်ရမယ်

လူငယ်ဆိုတာ အတ္တနဲ့ပရ ယှဉ်လာရင်

ပရကို ဦးစားပေး ကြယ်သစ်တေးကို

ဟစ်ကြွေးသူလည်း ဖြစ်ရမယ်

ငါတို့ဘဝ မရခဲ့တာ

မင်းတို့ဘဝကျရမှာ ပေါ့

ငါတို့ဘဝ မ ဖြစ်ခဲ့တာ

မင်းတို့ဘဝကျဖြစ်မှာ ပေါ့

ငါတို့ဘဝ မလှခဲ့တာ

မင်းတို့ဘဝကျလှမှာ ပေါ့။

နယူတန်က ပြောတယ်

‘ကျွန်တော် ဟာ ကျွန်တော် ရှေ့က

မျိုး ဆက်တွေ ရဲ့ ပခုံးပေါ် တက်ကြည့်ခွင့်ရခဲ့လို့

သူတို့ထက် ပိုဝေးဝေးနဲ့

ပိုကျယ်ကျယ် မြင်နိုင်တာပါ’ တဲ့

လက်တွေ့မှာ အိုင်စတိုင်းက

နယူတန်ပခုံးပေါ် တက်ကြည့်ခဲ့သလိုမျိုး

စတီဗင်ဟော့ကင်းကလည်း

အိုင်စတိုင်းပခုံးပေါ် တက်ကြည့်ခဲ့သလိုမျိုး

ငါတို့ပခုံးပေါ် မင်းတို့ တက်ကြည့်ကြပါ
ငါတို့ ဦးခေါင်းအမြင့်ထက်
မင်းတို့ ဦးခေါင်းတစ်လုံး ပိုမြင့်အောင် ကြည့်ကြပါ
တာဝန်သိစိတ်အပြည့်နဲ့ ကြည့်ပါ
တာဝန်ယူစိတ်အပြည့်နဲ့ ကြည့်ပါ
ပိုဝေးဝေးမြင်အောင် ကြည့်ပါ
ပိုကျယ်ကျယ်မြင်အောင် ကြည့်ပါ
အဲဒီ အခါ
ငါတို့ကို ကိုယ်ထင်ပြတဲ့
အနာဂတ် ရှုခင်းဟာ
သက်တံရောင် စုံနဲ့ ပြိုင်တူလင်းလို့
ကြယ်သစ်တေးသီချင်းကို ပြိုင်တူဆိုကြမယ်
အလင်းဆုံးကြယ်ဟာ လူငယ်
လူငယ်ဆိုတာ အလင်းဆုံးကြယ်
ကုန်ကုန်ပြောမယ်
အဲဒီ လူငယ်ဆိုတဲ့ အလင်းဆုံးကြယ်ဟာ
ငါ တစ်လုံးမှ ချမရေး ရသေးဘဲနဲ့
မင်းဖတ်နေတဲ့ အကြိုက်ဆုံးကဗျာ။ ။

ကဗျာဆရာနဲ့
နေမဝင်ပန်းချီကား
ကြယ်ကြွေတာ မဟုတ်ဘူး

သားတွေ ရှိသမျှ

ဘဝမှာ

အဖေဆိုတာ မသေဘူး။

ကျွန်တော် ငေးနေကျ ပြတင်းပေါက်မှာ

အလင်းတစ်စလို့မေးတင်

ဘယ်တော့မှ မဝင်တဲ့နေဟာ

အဖေပေါ့။

သားကို ခါးဖက်လို့

ဓားတစ်လက်လို့ အားကိုးရင်း

ထမင်းတစ်ဖလုံတည်း အတူစားတယ်

ရေတစ်မူ တိတည်း အတူသောက်တယ်

ဖျာတစ်ချပ်တည်း အတူအိပ်တယ်

ညီအစ်ကိုစိတ်နဲ့ သော င်တင်မယ်

ကျွန်တော် အမြင်မှာ

ရှာမှရှားတဲ့ ၅၂၈ ဟာ

အဖေပါပဲ။

စံထားစရာတစ်ခု ကတော့

အမှန်တရားအတွက်ဆိုရင်

ခံစားချက်ကို ဟောစာတမ်းလို မဖတ်ဘူး။

ကိုယ့်ခြေထောက်ပေါ် ကိုယ်ရပ်ရင်း

ဆူးနဲ့ ထုဆစ်တဲ့ မနက်ဖြန်ဆိုတာ

အဖေကြည့်နေကျမှန်တစ်ချပ်ပေါ့။

အဖေ့ဘဝကားချပ်တွေ ကို ဆလိုက်ထိုးတော့

ရွာမှာ ဆိုရင်

တောင်သူလုပ်တယ်

ထင်းဝါးခုတ်တယ်

မင်းဂိုဂါ ဆေးမြစ်တူးရောင် :တယ်

ဝါသနာအရ ဇာတ်လည်းကတယ်

တစ်ခါမြို့ တက်ပြီး

ရေစည်လည်းတိုက်တယ်

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ စားပွဲထိုးတယ်

ဆေးခန်းမှာ ကွန်ပေါင်ဒါ လုပ်တယ်

ထီးဖိနပ်လည်း ချုပ်တယ်

လမ်းဘေးချွေရောင် :တဲ့ လက်သုပ်စုံတောင်

အဖေ့အလုပ်လောက် စုံမယ်မထင်ဘူး။၏

အဖေပြောခဲ့သမျှ

ကိုယ်ပိုင်ပုံပြင်တွေ ထဲမှာ တော့

ချွေးတပ်အဆွဲခံရတုန်းက

ဂျပန်လက်က အသက်လုပြီး

မာရသွန် ပြေးလွှားခဲ့ရတဲ့

ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေ မှာ

ရယ်စရာတစ်ခုမှ မပါဘူး။

ရွာထဲက

သူလို ငါလိုတွေ ရဲ့ အမြင်မှာ တော့

အဖေဟာ

လက်ကြောမတင်းတဲ့လူပေါ်ကြော့။

စာသမား တရားသမားတွေ အဖို့တော့

အဖေက

လက်တို့မေးရတဲ့ တိုးတိုးဖော်။

အမေ့အတွက်တော့

အဖေဟာ သူတော် စင်

ကျွန်တော် အတွက်တော့

BRAVE HEART ရုပ်ရှင်ထဲက မဲလ်ဂစ်ဗဆင်ပါပဲ။

ကျွန်တော် စိတ်နဲ့

လက်ချိုး လိုရတဲ့အထဲမှာ

အဖေလည်းပါတယ်။

ဘယ်သူနဲ့မှ မတူတဲ့

အဖေစရိုက်

ကျွန်တော် လိုက်မမီခဲ့ဘူး။

မော်စီတုန်းက

လက်ဖက်ခြောက်မွှေးမွှေးနဲ့ ရေနွေးကြမ်း ကြိုက်တယ်

အဖေက

ထမင်းကြမ်းအေးအေးနဲ့ ဆေးပေါ့လိပ် ကြိုက်တယ်။

ကျွန်တော် က

နွေတစ်ညကို ခဏခဏ ဖတ်တယ်

အဖေက

ကျောက်ကွင်း အရေး တော် ပုံကို လက်က မချဘူး။

ကျွန်တော် က

ကောလိပ်ဂျင်နီဝင်းကို သဘောကျပေမယ့်

အဖေက

ခင်မောင်ရင်မှ ခင်မောင်ရင်

ဗိုလ်အောင်ဒင်မှ ဗိုလ်အောင်ဒင်။

သွားလေရာပါတဲ့ မှတ်ပုံတင်လို

အဖေ့အိတ်ကပ်ထဲက ရွှေမန်းတင်မောင်ဓာတ်ပုံဟာ

အဖေ့ ဘယ်ဘက်ရင်အုံပေါ်က

ဖျက်မရတဲ့ အသားတံဆိပ်ပါပဲ။

မှတ်မှတ်ရရ

တစ်ချိန်က

ကဗျာတွေနဲ့ ကျွန်တော် ဆုရတော့

ဒါမှ ငါ့သားကွတဲ့

အော် . . . ဒါနဲ့

ကျွန်တော် အခု မော်ဒန်တွေ ရေး နေတယ်ဆိုတော့

(သူ့ကိုယ်တိုင် နားမလည်ဘဲနဲ့) အေး . . . ကောင်းသားပဲကွ . . . တဲ့။

ဒါပေမယ့်

စကားပြေလက်ရာမှာ တော့

မင်း

မောင်ညိုပြာနဲ့ မြတ်သင်းကို မမီသေးဘူးတဲ့

ကျွန်တော် အတွက်

အဖေရဲ့ စာပေဝေဖန်ရေး

ခုထိ

ရင်ငွေ့နွေးနေဆဲပါ အဖေ။

ပြောရရင်

ကိုယ်စိုက်သမျှ

ကိုယ်မရိတ်ခဲ့ရတာ ဟာ

အဖေ့ပါရမီလား။

လက်တွေ့မှာ တော့

ဘာစာတွေ ဖတ်ဖတ်

ဘာဇာတ်တွေ ကက

နွားနှင့် နေ

နွားလိုရုန်း

အဖေ့ဘဝ

အဖေ့ဓားမလို အသွားတုံးတယ်။

ရှုံးမှန်းသိသိနဲ့

နွဲ့ခဲ့တဲ့

လူတစ်လုံး သူတစ်လုံး ခြေစစ်ပြွဲမှာ

အဖေရယ်

ဘယ်လိုထွန်ယက်မှု နည်းစနစ်ကြောင့်

ကျွန်တော် တို့ သွင်းသမျှ

ဂိုးမရတာ လဲ။

အဖေဟာ

ဘဝပြောင်းချင်လို့

ဆန္ဒကို ခဏခဏ ပုံကြမ်းလောင်းပေမယ့်

နောက်ဆုံး ခေါင်းချတော့ အမေ့ရွာ

ပြုံး ပြုံး လေး သေပြသွားတာ ကဗျာတစ်ပုဒ်ပေါ့။

ကျွန်တော် စဉ်းစားတယ်

ရှင်တုန်းပြုံး တဲ့ လောကကြီးမှာ

အဖေက သေမှပြုံး တယ်

သက်တမ်း ၇၉

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာခေါင်းလောင်းမှ မထိုးဘဲ

ရိုးရိုးလေး မျက်နှာလွှဲသွားတဲ့ ဒီအရှုံး

ပြုံး စရာ ရှိသေးလို့လားဗျာ။

ခုတော့

ကျွန်တော် သိပြီ အဖေ

သား တစ်ယောက်

လူလားမြောက်တဲ့ ယုံကြည်မှု ကောင်းကင်မှာ

ကြယ်ကြွေတာ အဖေ မဟုတ်ဘူး။

သေချာတယ်

ဒါ သိပ်သေချာတယ်

အဖေဆိုတာ

ဘယ်တော့မှ ကြယ်လို မကြွဘူး။ ။

(၃-၈-၂၀၀၃) နေ့တွင် ကွယ်လွန်သွားသော အဖေသို့

(၂၅-၅-၂၀၀၅)

ရုပ်ရှင်အမြူတေမဂ္ဂဇင်း

၅၂၈ မေတ္တာဖွဲ့.ဆုရ

